

1. Když rá - no slun - ce vzchá - zí nad ho - ry
do mo - dra do - pro - vá - zí je pí - seň
čer - ván - ků,
skři - ván - ků. A všechno ko - lem zpí - vá též
a dí - ky tvůr - ci vzdá - vá, i ro - sa,
kte - rá spá - vá ve vů - ni heř - mán - ku.

2. Svou líbezností chválí jej květů na tisíc, / i pramen, který
v dále jde mořské vlně vstříc. / On dává v moudrém řádu žít
svým dětem bez přestání, / sám žehná jim a chrání vždy dílo
rukou svých.

3. Však nejvíc Pán Bůh péči má o nás laskavou / a chrání,
vede, léčí přesvatou rukou svou. / A jako slunce, pták i květ
jej krásou svojí chválí, / chceme mu i my malí vzdát chválu
jásavou.

t: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979 / Miloslav Esterle, 2018

m: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979